

Foaie săptămânală de folos tuturor creștinilor

— Întocmită de preotul IOSIF TRIFA —

Supliment la foaia „Lumina Satelor“ | Un număr din foale costă: Lei 2·50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.“) 100 Lele.

Cartea vieții.

A mai deschis și-o altă carte, care este **cartea vieții**.
(Apocalips 20, 12).

În zilele noastre cuvântul carte este atât de răspândit, mai mult carte chiar o cunoaște toată lumea și poate mulți dintre cetitori au scris ei însăși o carte. — Se poate ca și noi să dorim să scriem o carte, o carte bună, căci *atâtea din cărțile scrise sunt rele*. În cartea care-am dori s'o scriem am pune tot ce-avem noi mai bun din sufletul nostru, ca să servească de înăltare celor ce-o vor ceta.

Mulți însă vor zice, noi n'am scris nici o carte și nici nu ne vedem în stare ca să putem scrie. Si totuși oricine-ai fi tu cel ce vorbești astfel, neștiutor sau instruit, *ți-e dat și te să scrii o carte de voiești sau nu*.

Această carte, este aceea pe care evanghelistul Ioan o numește în Apocalips *Cartea Vieții*.

În această carte, dela naștere până la moarte, scriem cu toții, zi de zi, câte-o pagină prin faptele noastre, prin evintele și cugetările noastre. *Lucrul de căpetenie este și la această carte ca s'o scriem bine*, să fie o carte model, frumoasă, plină de măngăere și de pace sufletească.

După etate, unii suntem la începutul acestei cărți, alții pela mijlocul ei, iar mulți dintre noi se apropie de sfârșitul cărții.

Tu care ai privilejul să fii încă la prefața acestei cărți, și-ți stau înainte foile albe ale ei, cu ajutorul lui Dumnezeu poartă de grije pentruca să nu scrii nici o pagină de care ai putea roși mai târziu.

În cât te privește pe tine care ești mai înaintat în viață și regreți amarnic multe pagini din cartea vieții tale, pagini pline de umbră, nevrednice,

mânjite de sânge și de tină, prezintă-le, *asa cum sunt la picioarele crucii Mântuitorului Hristos*, care-apoi prin jertfa scumpului său sănge, *le va rupe, șterge și ierta*; primindu-ți pocăința sinceră, te va înțelepți prin puterea harului de sus și-ți va da putere să începi o carte nouă, plină de lumină, de curățenie și de bu-nătate. — Călăuziți de dumnezeescul har, nu vom putea scrie decât o carte bună.

Ceice până acum, am trăit, am lucrat și-am scris fără această forță de sus, oricare ne-ar fi etatea și starea, să uităm cartea ce-am scris-o, căci nu poate avea nici o valoare înaintea lui Dumnezeu. Ci, credincioși și ascultători poruncilor lui Dumnezeu și învățăturii Bisericii noastre drept-măritoare, să ne purtăm privirile asupra Cărții cerești, unde sunt scrise, după cum se spune la Apocalips, din bunăvoie cu rată și din har dumnezeesc, cu litere neșterse, toate numele fiilor lui Dumnezeu, numele tuturor acelora, cari neașteptând nimic dela sine, așteaptă totul dela Hristos, carele prin jertfa sa pe cruce, le-a înscris numele în Cartea vieții de veci.

Cetitorule, fiu al Bisericii noastre, tu ce carte scrii, la ce pagină ești, desnădejdea să nu-și facă la tine sălaș, dacă își pare rău de cele făcute, *pocăește-te, spovedește-te, împărtășește-te cu sfintele taine și Mântuitorul te va primi și pe tine în dragostea sa, te va încăpea și pe tine în mila sa dumnezească*, își va scrie și numele tău în Cartea vieții de veci.

Si fericiți aceiai al căror nume, va fi pomenit în cer.

Pr. Gh. Secăs.

Mult îmi place să vestesc pe Domnul Isus.

Mult îmi place să vestesc
Pe Domnul Isus
Altă veste minunată,
Nici nu am de spus.
Când aud cuvântul »Isus«
Eu mă veselesc
Și doresc nespus de tare
Ca să-L preamăresc.
Că nimic în astă lume
Nu este mai dulce
Decât jertfa Lui cea sfântă
De pe sfânta cruce.
Saltă inima-mi plăcere
Jertfa sfintei cruci
Ca niște picuri de apă
Din izvoare dulci.

Din sudoarea cruci Tale
Doamne de voiești
Trupul meu spre vindecare
Vreau să mi-l stropești
Doamne căt voi fi 'n viață
Pe acest pământ.
Eu voiesc Isuse Doamne
Să-Ti slujesc să-Ti cânt
Că nimic nu e mai sfânt
Decât a Te lăuda
Lăuda-Te voi o Doamne
Toată viața mea.
Trimis de:
Florea Călin,
ostaș al Domnului,
Vânători-Teleorman.

Un răspuns potrivit.

Intr'o zi de sărbătoare, mai mulți creștini stăteau de vorbă.

Din una, din alta, au ajuns cu discuția și la »Oastea Domnului«, și care mai de care își dădea părerea în felul lui.

— Este foarte bună societatea asta — zise unul din creștini — dar un lucru o strică: desparte pe credincioși în două tabere. Adică ce? Nu toți suntem creștini? Nu toți ne-am botezat?

Toți rămaseră de acord că așa este. Însă printre ei era și un ostaș al Domnului care s'a ridicat numai decât și le-a spus:

»Fraților, adevărat este că »Oastea Domnului« desparte pe credincioși în două tabere și e natural să fie așa. Iată de ce: Eu am citit în Sf. Scriptură și într'un loc spune așa: »Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfintii îngeri, va sedea pe scaunul de domnie a slavei Sale.

Toate neamurile, vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre; și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga«, (Mat. 25, 31–33).

Dar, să nu credeți că Mân-

titorul numai atunci la judecată va despărți turma. El chiar de pe acum le alege și atunci doar va face apelul.

Acest lucru se adverește tot de sf. Scriptură unde spune: »Eu sunt Păstorul cel bun. Eu îmi cunosc oile Mele și ele Mă cunosc pe Mine«, (Ioan 10–14).

Si acum pentru ce să nu-lăsăm pe Domnul să-și despărță turma? Ne vom putea oare împotrivi? Nicidecum.

Deci, e firesc ca cei ce luptă și trăesc pentru Domnul să se despărță de cei ce-l hulesc și-si bat joc de numele Lui pentru că însuși Domnul nu-i poate suferi.

Eu cred — mai spuse ostașul — că mare bine ar fi, dacă ar peri dintre noi blâstămată de politică care ne-a împărțit nu în două, ci în nouă tabere și ne-a adus atâtă vrajbă și atâtă necazuri.

Să lăsăm dar ca »Oastea Domnului« să samene mai departe: pace, iubire, frăție, dreptate și atunci țara noastră va deveni ca o stâncă de granit«.

Ce răspuns potrivit.

I. Tuduciuc, înv.
ostaș al Domnului,
Brăhășoaia - Vaslui.

Petrecere creștinească.

Un ostaș din Oastea Domnului pofti unui vecin al său care se ducea la o nuntă: »petrecere creștinească«. Nemulțumit de așa urare (el ar fi dorit să-i ureze »petrecere frumoasă«) invitatul nu mulțumi ostașului și plecă înțepat.

La aceiaș nuntă mai fură invitați și o seamă de ostași, rudenii de-a mirilor cari la dorința lor, fură lăsați să-și petreacă creștinește în casa unei rudenii de-a miresii din apropiere. Nu știi cum se făcu că invitatul nostru nimeri tocmai în casa unde erau adunați ostașii. Atras de felul în care-și petreceau aceștia el stătu aci

toată noaptea lipsindu-se de beuturile și jocul de dincolo. Abia spre dimineață, când să plece, auzi că oaspeții de dincolo amețești de vin, se luaseră la bătaie și că de aci va urma o judecată din care mulți vor ieși cu pungile goale.

Când auzi de ce rău mare a scăpat, nu mai știa cum să mulțumească lui Dumnezeu.

Cât ce ajunse acasă se duse la vecinul său și-i mulțumi pentru urarea sa creștinească rugându-l să-l ierte.

În cealaltă zi trimise carte la Sibiu ca să fie înscris și el în Oaste.

Gh. Șoima.

INVITARE.

Oastea Domnului din comuna Sepreuș, jud. Arad va ține o serbare religioasă în ziua de 13 Septembrie a. c. La care serbare invităm pe toți frații din apropiere și din depărtare.

Ceice doresc să ieie parte să ne avizeze.

I. Pârvu, ostaș, Nr. 379.

INVITARE.

Duminică, la 30 August 1931, se va ține la Hărău, jud. Huned, o mare serbare religioasă a Oastei Domnului.

Invităm cu dragoste pe toți frații ostași și pe toți cei doritori de bună pășune duhovnicească a lucea parte.

Ostașii din Hărău.

Istorioare de mare preț.

Creștin deplin.

În războiul trecut s-au întâmplat multe lucruri bune și rele, din care noi putem trage învățături folosite. Niște soldați fideli (ascultători) stăpânitorului lor, într-o zi s-au adresat acestuia cu o cerere că se poate de interesantă. Și-au zis: »Maiestatea Voastră! noi Vă suntem devotați până la moarte, dați-ne voie însă să nu purtăm uniformă ca și ceialalți soldați, ci să ne îmbrăcăm civili. Dați-ne această libertate, căci în aceasta stă întreg secretul succesului acestui războiu. Îmbrăcați civili, ne strecurăm chiar și până în tabără dușmană. Stiricim ce este acolo, și întorcându-ne acasă, printr'o singură lovitură, îi putem nimici.

După cum puteți observa, întreg secretul constă în aceia ca să fim ca și ceialaltă lume, — cu un cuvânt să fim cu toții: o apă și un pământ.

Cam aceiașă părere o au și mare parte din creștinii zilelor noastre de azi, cu privire la viața creștinească. — Ar dori să fie creștini ai bisericii lui Hristos Dumnezeu, dar întru ascuns. Ar dori să fie numărăți cu credincioșii, dar în același timp, să aibă totodată libertatea de a duce o viață ca și oricare necreștin.

Aceasta nu se poate! Multe lucruri vor fi cu putință în lumea aceasta, dar a trăi cu două inimi, ori cu un suflet împărțit în două, nu se poate! Mântuitorul a spus hotărât: »Cel ce nu-și i-a crucea să în fiecare zi și să-mi urmeze mie, nu este vrednic de mine. Mântuitorul ar fi putut zice: »Creștini adeverăți sunt aceia-

cari cunoșc însemnatatea sfintei Cruci, și-i urmează ei«. — Creștinul adevărat e mândru de creștinismul său.

Creștin luminat.

Ca tânăr preot, mi-să dat ocaziunea să stau la căptăinul unui credincios al meu, care zacea pe patul de moarte în vîrstă de circa 80 ani. În viață și-a câștigat pâinea de toate zilele ca drumar (curățitor de drum, azi cantonier). Așa l-am cunoscut din copilăria mea, până ce aproape a căzut pe patul de moarte. Nu-l întâlneașă decât la lucru cătă vreme a fost sănătos, — dar îl vedea-i totodată și la sfânta biserică, în fiecare Dumineacă și sărbătoare. La sfânta biserică îl vedea-i chiar și după ce nu mai lucra, din cauza că-și pierdu-se lumina ochilor. Pare că acum îl văd cum urca mai de timpuriu decât oricine dealul bisericii, răzmat pe toiacul său lung, cu care-și pipăia drumul întunecat.

Mergea ceasuri întregi, îndemnat de râvna sfântă. Nu trecea nimenea pe lângă el, să nu-i dea »binețe«, căci era »moșul« cunoscut tuturor. În drumul său spre biserică un pas greșit i-a fost fatal, căci a lunecat și și-a rupt un picior. De atunci n'a mai văzut zi bună. Dar cătă vreme a mai stat pe pat, până ce a închis ochii pentru totdeauna, n'a răsărit un singur cuvânt de ocașie de pe buzele sale, ci a sufèrit toate durerile cu resemnare. Ultimul său cuvânt a fost: »Să dacă sunt în umbra morții, Domnul este lumina mea«. (Mihaia 7, 8).

Pr. M. Neagu.

Si am rămas singur (1. Impărați 19, 10).

Intr-o seară senină, mi-am purtat ochii spre stele și le vedeam atât de înghesuite una într-alta.

Și-atunci le-am zis, ce ferice trebue să fiți!

Dar mare mi-a fost mirarea când pe razele cerești mi-a venit acest răspuns: »Noi suntem singure suntem; fiecare din noi suntem departe, departe una de alta, pe când tu privitorule ne vezi vecine și ne crezi surori. — Si tocmai aici stă principia amăriștilor noastre mari, căci în realitate noi suntem izolate«.

La auzul acestui răspuns tângitor al stelelor, am căzut pe gânduri și fără să vreau m'am întrebat, dar cu sufletele nu este tot aşa?

În câmpul inimilor omenești, nu este ca și în cel al stelelor, o aparență de apropiere numai?

Familia, prietenile, Biserică, patria, nu sunt acestea ca tot atâtea cete de stele, în care sufletele par așa de apropiate? Astăzi, când oamenii pot comunica și se întâlnesc așa de ușor, pe pământ, pe apă și pe calea văzduhului, ei par așa

de strâns legăți unii de alții încât sufletele par a se atinge și-a se pătrunde.

Din acestea însă nimic nu este. — Apropierea dintre oameni este aparentă numai. În realitate sufletele, rămân ca stelele singure, solitare. — Si obișnuiești sufletele cele mai alese, rămân de cele mai multe ori singure și neînțelese. Cât de grea este pe pământ apropierea dintre suflete, cât de dificilă este unirea lor!

Dar dacă stelelor le este dat să rămână pentru totdeauna îndepărtați una de alta, pentru apropierea sufletelor omenești, este o cale, un mijloc prin care pot ieși din singurătatea lor.

Această cale este împărășirea cu Mântuitorul nostru Isus Hristos.

În El nu vom fi niciodată singuri și în societatea lui nu vom întâlni, decât sufletele credincioase.

Să umblăm deci pe drumul ce duce la Hristos și-apoi nu ne vom putea plângă de singurătate, ca stelele.

Pr. Gh. Secaș.

Pățania unui lăudăros.

Un sătean lăudăros din fire, puse într-o zi în car 3 saci cu grâu și înjugându-și boulenei porni la oraș să-l vândă. Vameșul dela marginea orașului nefiind om scump la vorbă întrebă pe sătean mai întâi de sănătate, apoi ce aduce la oraș și dacă a recoltat multe bucate de pe câmp. Săteanul, căruia atât îi trebui, începu să se laude că-i om înșărit și că hambarele lui stau să se rupă de pline ce sunt. »Iaca numai astăzi aduc zece saci cu grâu și peste câteva zile iar mai vine«, — zicea săteanul. Tocmai atunci se

apropiau alte care și vameșul își aminti că nu luase încă vamă dela cel cu care stătea de vorbă. Cum sacii lăudărosului erau acoperiți cu fân și socotind că nu pot fi mai mulți de zece, vameșul ceru săteanului vamă pentru zece saci de grâu. Abia acum văzu omul nostru, ce rău făcuse că nu și-a cumpănat vorbele. De rușine însă trebui să plătească mai mult de cât s-ar fi cumentit.

Dar fiindcă în tot răul este și un bine, omul nostru s-a convins încă odată că nu-i bine să te lauzi. G. S.

RAPOARTE

despre lucrările și adunările Oastei Domnului.

Din Boteni—Bihor.

Ostașii Domnului din comuna Boteni, conduși de fratele M. Marcu, au făcut o vizită fraților din com. Burzuc, luând parte la serviciul divin iar după masă s-au adunat la școală primară — unde s'a petrecut în cele susfletești după un program frumos și bogat.

S'a cântat, declamat și s'a citit. La adunare au luat parte și mulți frați din comunele vecine.

La sfârșit am cântat cu toți o cântare de plecare, apoi îmbrățișându-ne cu dragoste frațească ne-am despărțit.

Negrut Aurel, ostaș.

Din Moldova.

Frații ostași din com. Plugari, Flămânci, Dolhești, Sticlarie, Hârlău, Drăscini, Deleni și alte comune din Moldova, s-au cercetat unii pe alții luând parte la slujba bisericească și peste tot locul îninând căte o întrunire la care a luat parte multă lume, pentru a asculta sfaturile, cântările și îndemnurile pentru o viață nouă.

Aceste zile au fost pentru ostași adevărate sărbători duhovnicești și zile de mare mângăere sufletească.

Ostașul Cristișor.

Manifestarea Oastei Domnului din com. Seaca-Olt, Viișoara, Lisa și Traian în com. Vânători-Teleorman.

In ziua de 26 Iulie a. c., am avut o bucurie mare sosind părintele ostaș Gh. M. Seiculescu, din Seaca-Olt cu 12 ostași, făcând o cale de 70 km. ajunși la căminul fratelui Fl. Călin, conducătorul și sufletul mișcării Oastei din aceste părți, — au mai sosit și frații ostași din com. Viișoara, Lisa și Traian, luând steagul Oastei din comuna Vânători, ne-am aşezat căte 4 ostași și am plecat la Biserica căinând: »O ce valuri de îndurare«, sub conducerea fratelui Fl. Călin, apoi frații din Seaca-Olt au cântat »Cruce sfântă părăsită«, am luat parte la sfânta slujbă dând răspunsurile sf. Liturgiei cu toții.

Sfânta Liturgie a fost slujită de preoții-parohi și de părintele ostaș Gh. M. Seiculescu. După sf. Liturgie pă. ostaș Gh. M. Seiculescu ne-a explicat foarte frumos sf. Evanghelie. S'a sfintit și căteva cruciuliște pentru cățiva ostași.

Ești din sf. Biserică cu steagul în frunte, iarăs rându-i căte 4 am mers câinând »Isus Regele cel Mare« și »Ce bine e când frații cu bine

se unesc«, până la casa frat. Călin, unde am luat masa.

La ora 3 după masă am mers la școală unde am dat serbare în curtea școalei sub cerul liber, cu un program frumos și bogat. A vorbit pă. Seiculescu și frațele Călin, s-au cântat cântări plăcute, s-au declamat poezii frumoase de copii și ostași.

După această duhovnicească serbare ne-am despărțit cu sufletele măngăiate, dând slavă lui Dumnezeu că am văzut predicând Oastea Domnului « și pe la noi.

Am văzut la această serbare că părintele Seiculescu, e un adevărat preot-ostaș.

Și cu această măreță serbare s-au mai înscris mulți în Oaste.

Incheiu cu cuvintele părintelui Seiculescu »Dacă un străjer, (preot) este pus spre a păzi țara de vrăjmaș și nu sună cu goarna la venirea vrăjmașului (diavol), săngele celor puși de pază se va cere din mâna sa (străjer-preot) iar de va suna cu goarna și lumea nu va înțelege singuri își vor lua osândă«.

Secretarul Oastei V. T.

Din Gugești (j. Fălcu).

Frații ostași din com. Gugești, cu ajutorul lui Dumnezeu au început a cerceta comunele din jur cu un frumos folos sufletește.

Au cercetat comunele Bălțați și Miclești, unde au fost primiți cu dragoste și bucurie.

In ambele comune pă. parohi i-au primit cu multă dragoste, tălmăcind frumos rostul Oastei Domnului și îndemnând pe cei prezenți să urmeze pilda ostașilor cari nu sunt altceva decât simpli creștini cari au părasit patimile.

In ambele comune am cântat cântări frumoase de ale Oastei cari au plăcut foarte mult.

Dă Doamne ca astfel de întâlniri să fie cât mai dese, pentru a putea aduce pe cei perduți la picioarele cruci Tale.

Gh. Tirdea, ostaș.

În Oaste au mai intrat:

Din Tg.-Murăș: Herția Dumitru. Din Bacău: Vasile Pagu și soția Catinka și fii Ileana, Constantin, Valeria și Gheorghe; Constantin Lascărache și soția Jenica.

Din Mărășeni (j. Vaslui): Vasile Nedelcu, Ileana T. Hupcă, Nastasia D. Chipcea, Maria N. Croitoru.

Din Săcărâmb: Simion Deacu. Din Coțofanești (jud. Putna): Ioan P. Artan.